

Myllyrin

BY
HELSINKI
MILLS

Riemua sadonkorjuukekkereissä

Syksy oli saapunut. Lehdet alkoivat kellastua, tuuli puhalsi joka päivä vähän viileämmin, eikä illalla enää tarjennut uida ilman saunaa tai uittaa varpaita laiturilta. Alkoi olla kivampi laittaa kengät jalkaan kuin kulkea koko ajan paljain jaloin.

Alkusyksy oli Viljalle kiireistä aikaa. Tosin niin sitä olivat kevät ja kesäkin, mutta se ei haitannut, sillä Vilja rakasti kasvattaa erilaisia yrttejä ja kasviksia omassa pikku kasvihuoneessaan. Talven aikana Vilja keräsi tietoa ja pohti tarkasti, mitä haluaisi sinä keväänä kylvää. Sitten hän hankki siemenet ja taimet ja kevään tullen istutti ne multa. Pienessä kasvihuoneessaan hän hoivasi istutuksiaan huolellisesti koko kesän: kasteli, lannoitti ja kitki rikkaruohoja, huolehti, että kaikille kasveille riitti valoa ja lämpöä juuri sopivasti.

Nyt sato oli kypsynyt ja korjattu. Vajan seinustalla olevalla pöydällä komeilivat kerättyinä perunat, porkkanat, kaalit, punajuuret, lantut ja nauriit. Yrttejä Vilja oli kerännyt ja kuivannut koko kesän ajan. Nyt hänellä oli tallessa jo ainakin rosmariinia, timjamia, minttua ja basilikaa. Kasvihuoneessa keräämistä odottivat enää viimeiset kurkut ja tomaatit, joita kaikki olivat saaneet napostella jo pitkin kesää. Ihan niin kuin erilaisia salaattejakin.

Tänä iltana olisi vihdoinkin kurpitsajuhlien aika. Heillä oli joka vuosi tapana järjestää sadonkorjuujuhlat, joissa tanssittiin, laulettiin ja syötiin vasta kerättyjä herkuja. Tänä vuonna Vilja, Kaura ja Ohra olivat luvanneet huolehtia pääruuasta, kun taas Rukiin ja Vehnän vastuulla oli jälkiruokien valmistus.

Juuri nyt lapset valmistivat koristeita illan varalle.

- Minä teen hämähäkkejä ja kärpäsiä! hihkui Ohra.
- Minä teen sydämiä ja tähtiä, vastasi Kaura.
- Minä painoin näihin kastehelmen lehtiä, sanoi Vilja.
- Minulla on näissä kamalasti sormenjälkiä, pohti Ruis ja paineli niitä lisää sotkuisiin taikinamöykkyihinsä.

Vehnä oli muovailut taikinasta erilaisia kasviksia, jotka hän aikoi maalata, kun ne ensin olisi kovetettu uunissa.

Illan tullen kaikki oli valmista. Tuuli oli tyyntynyt, ilta lämmin ja samettinen hämärä laskeutunut juhlapaikan ympärille. Järveltä kuului vielä lокkien ja tiirojen kajatusta.

Juhlan aluksi koko porukka kohotti raparperimehumaljat. Pöydät notkuivat puutarhan antimista valmistettuja herkkuja, koristeita oli aseteltu pöydille ja ripusteltu oksille yhdessä värikkäiden paperilyhtyjen kanssa. Suolaisten herkkujen lisäksi Ruis ja Vehnä olivat leiponeet kukkuraisten tarjottimellisen höyryäviä korvapuusteja ja paistaneet pinoittain räiskäleitä sekä kaikkien suosikkeja, tiikerikakkuja. Osasta kakkuja tosin oli tullut vähän pienempiä, koska he eivät mitenkään olleet malttaneet olla syömättä suklaataikinaa.

- Olkoon näillä tiikereillä sitten vähän ohuimmat raidat, oli Ruis todennut ja lusikoinut samalla jättimäärän taikinaa suuhunsa. Vehnällä ei ollut siihen vastaansanomista, sillä hänenkin suunsa sattui juuri silloin olemaan täynnä samaa herkkua.

Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että kakut maistuivat silti vallan mainioilta, eikä pullissakaan ollut valittamista. Kukaan ei myöskään sanonut, että ensin olisi pitänyt syödä suolaista ja sitten vasta makeaa. Sellaisen säännön muistaminen ei vain tuntunut näiden kekkereiden arvoiselta.

Illan kohokohta oli, kun Vilja nosti pöydäntulmalle viisi täsmälleen samanlaista vihreää riipusta, jotka olivat kastehelmen lehden muotoisia.

- Minä muovailin nämä teille, koska olette parhaita ystäviäni, ja minusta näin hyvällä porukalla olisi hauska olla jokin yhteinen tunnus, julisti Vilja ja pujotti riipukset yksi kerrallaan kunkin juhlijan kaulaan.

- Vau! henkäisi Vehnä ihastuksissaan ja nosti riipuksensa valoon sitä ihaillakseen.
- Katsokaa, tähdenlento! kiljaisi Ohra.

Kaikki kääntyivät tuijottamaan taivaalle. Sanottiin, että tähdenlennon nähdessään saattoi toivoa, mutta toivetta ei saanut paljastaa toisille. Hetkeksi koko remuavan porukan keskelle laskeutui hiljaisuus, mutta jo seuraavassa käännteessä villit kekkerit jatkuivat entistä riehakkaampina. Leikittiin, pelattiin, soitettiin, tanssittiin, laulettiin ja naurettiin yhdessä myöhään yöhön. Onnellisina ja väsyneinä ystävykset kömpivät illan päätteeksi makuupusseihinsa säkenöivän kirkkaan tähtitaivaan alle.

Lähiruoka

Lähiruoksi sanotaan sellaista ruokaa, joka on kasvatettu lähellä sen syöjiä. Selvittääkö yhdessä, millaisia lähiruokamahdollisuuksia teillä on ja maistelkaa yhdessä lähitilojen antimia.

Katetaan pöytä

Auta Viljaa kattamaan pöytä. Miten asetellaan lusikka, haarukka, veitsi, lautanen, lasi ja lautasliina?

Lempimusiikki tuo tunnelmaa

Juhlien tai leipomisen ja ruuanlaiton taustalla voi kuunnella suosikkimusiikkia. Kootkaa yhdessä soittolista lempibiiseistä ja tanssikkaa tai liikkukaa haluamallanne tavalla musiikin tahtiin. Erilaisia hetkiä varten voi koota erilaisia listoja: juhlimiseen menevää, rauhoittumiseen taas maltillisempaa musiikkia.

Tunnettaistaisia: KIITOLLISUUS

Kiitollisuutta voi tuntea, kun kaikki on hyvin tai kun ystävä tai perheenjäsen on tehnyt sinulle jotain kivaa. Vilja on varmasti kiitollinen siitä, että voi kasvattaa kasvihuoneessaan yrttejä ja kasviksia – etenkin, kun satoa tulee syötäväksi asti. Kaura, Ohra, Ruis ja Vehnä puolestaan ovat kiitollisia siitä, että voivat yhteistuumin Viljan kanssa nauttia sadonkorjuujuhlista ja ystävydestä.

Tehkää yhdessä lista viidestä asiasta, joista olette kiitollisia juuri nyt. Kiitollinen voi olla vaikkapa:

- Kokemuksesta tai sattumuksesta
- Perheenjäsenestä tai ystävästä
- Lemmikistä
- Lempiruoasta
- Vuodenajasta
- Omasta onnistumisesta

Leikitään yhdessä!

Lasten juhlissa tärkeintä oli yhdessäolo ilman turhia sääntöjä ja alituista komentelua. Tässä muutama vinkki sinun ja ystäväsi juhlien varalle. **Millaiset muuten olisivat sinun toivejuhlasi? Mitä siellä tehtäisiin? Entä mitä syötäisiin? Keitä kutsuisit mukaan?**

- Pitäkää yhdessä **levyraati**, johon jokainen saa valita yhden tai useamman suosikkikappaleen. Kuunnelkaa kappaleet alusta loppuun ja antakaa jokaiselle pisteitä.
- Askarrelkaa pahvikupeista, jugurttipurkeista tai maitotölkeistä koreja ja järjestäkää **tarkkuusheittokilpailu** esimerkiksi pingispalloilla. Vaihtelemalla korien paikkaa

tai pisteyttämällä koreja eri tavoin, voi keksiä uudenlaisia pelejä vaikka kuinka paljon.

- Tehkää hämartyvään kotiin **heijastinsuunnistus**. Piilottakaa vuorotellen kotiin heijastimia, sammuttakaa valot ja etsikää niitä sen jälkeen taskulampun valossa. Suunnistuksen voi tehdä myös lähimetsään tai omalle pihalle.